

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 09.09.2000

Časová verzia predpisu účinná od: 15.09.2000

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

287

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky

z 21. augusta 2000,

ktorou sa vyhlasuje prírodný zdroj minerálnej vody v obci Mníchova Lehota za prírodný zdroj minerálnej stolovej vody a ochranné pásma prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd v Mníchovej Lehote

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky podľa § 65 ods. 14 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1994 Z. z. o zdravotnej starostlivosti v znení zákona č. 241/1998 Z. z. a zákona č. 80/2000 Z. z. ustanovuje:

§ 1

(1) Za prírodný zdroj minerálnej stolovej vody sa vyhlasuje prírodný zdroj minerálnej vody s označením vrt HG-3 v obci Mníchova Lehota, v katastrálnom území Mníchova Lehota.

(2) Prírodný zdroj minerálnej stolovej vody s označením vrt HG-3 v obci Mníchova Lehota, v katastrálnom území Mníchova Lehota, je prírodná minerálna stolová voda slabo mineralizovaná, hydrogénuhličitanovo-vápenatá, uhličitá, studená, hypotonická, s celkovou mineralizáciou 1785,987 mg.l⁻¹, s teplotou vody 11,8 °C a s obsahom plynu CO₂ 1494 mg.l⁻¹.

§ 2

(1) Územie ochranného pásma I. stupňa prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd v Mníchovej Lehote je v okrese Trenčín, v katastrálnom území Mníchova Lehota; ochranné pásmo I. stupňa je vyznačené v mapovom podklade, ktorý tvorí prílohu č. 1.

(2) Územie ochranného pásma II. stupňa prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd v Mníchovej Lehote je v okrese Trenčín, v katastrálnom území Mníchova Lehota; ochranné pásmo II. stupňa je vyznačené v mapovom podklade, ktorý tvorí prílohu č. 2.

(3) Popis hraníc ochranných pásiem uvedených v odsekoch 1 a 2 tvorí prílohu č. 3.

(4) Popis hydrogeologickej štruktúry prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd v Mníchovej Lehote tvorí prílohu č. 4.

(5) Mapy, v ktorých sú zakreslené hranice ochranných pásiem uvedených v odsekoch 1 a 2, sú uložené na Inšpektoráte kúpeľov a žriadiel na Ministerstve zdravotníctva Slovenskej republiky, na Krajskom úrade v Trenčíne, na Okresnom úrade v Trenčíne a na Obecnom úrade v Mníchovej Lehote.

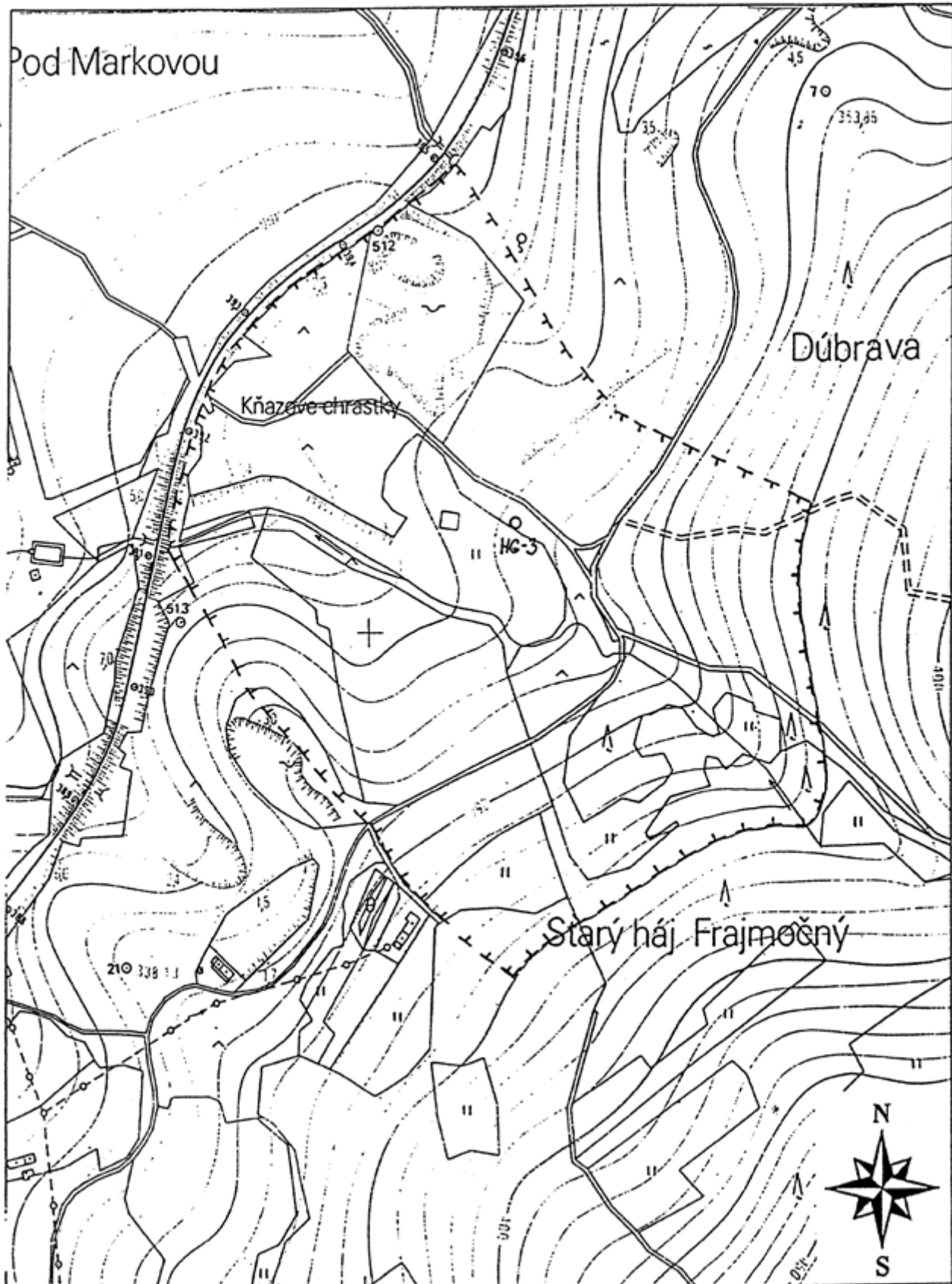
§ 3

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 15. septembra 2000.

Roman Kováč v. r.

Príloha č. 1 k vyhláske č. 287/2000 Z. z.

OCHRANNÉ PÁSMO I. STUPŇA PŘÍRODNÝCH ZDROJOV MINERÁLNÝCH STOLOVÝCH VÓD V MNÍCHOVEJ LEHOTE

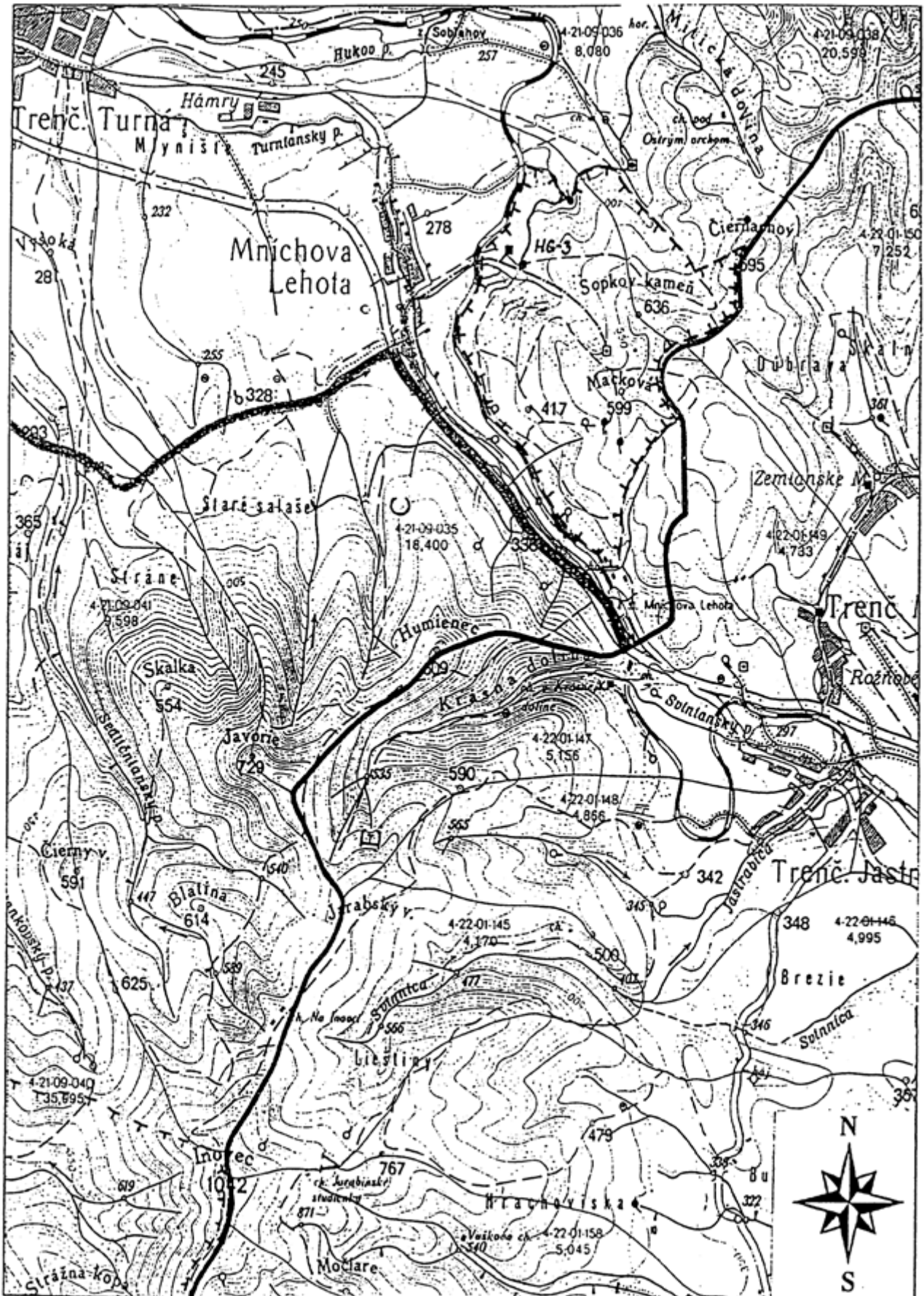
LEGENDA:

+++ ochranné pásmo I. stupňa

M 1 : 5 000

Príloha č. 2 k vyhláške č. 287/2000 Z. z.

OCHRANNÉ PÁSMO II. STUPŇA PRÍRODNÝCH ZDROJOV MINERÁLNYCH STOLOVÝCH VÔD V
MNÍCHOVEJ LEHOTE

LEGENDA:

+++ ochranné pásmo II. stupňa

M 1 : 50 000

Príloha č. 3 k vyhláske č. 287/2000 Z. z.

POPIS HRANÍC OCHRANNÝCH PÁSIEM PRÍRODNÝCH ZDROJOV MINERÁLNYCH STOLOVÝCH VÔD V MNÍCHOVEJ LEHOTE

Ochranné pásmo I. stupňa

Západná hranica ochranného pásma I. stupňa sa začína pri železničnom moste cez pravostranný prítok Turnianskeho potoka v Mníchovej Lehote. Pokračuje po pravej strane železničnej trate smerom na Soblahov až po ďalší železničný most, kde sa stáča na juhovýchod a prechádza údolím pravostranného prítoku Turnianskeho potoka až na vrstevnicu 375 m n. m. Ďalej hranica vedie po vrstevnici 375 m n. m., po ktorej pokračuje južným a juhozápadným smerom na dĺžke približne 500 m. Potom sa hranica stáča na severozápad, na krátkom úseku sa napája na poľnú cestu a pokračuje plochým hrebeňom až k železničnému mostu, kde sa uzatvára hranica ochranného pásma I. stupňa.

Ochranné pásmo II. stupňa

Ochranné pásmo II. stupňa chráni akumuláciu a infiltračnú oblasť minerálnych vôd.

Hranica ochranného pásma II. stupňa sa začína na kóte Čiernachov (695) a pokračuje po rozvodnici južným a juhozápadným smerom, pričom obchádza kótu Macková (599) a ďalej pokračuje po lesnej ceste smerom k železničnej stanici Mníchova Lehota. Ďalej ide po pravej strane pravostranného prítoku Turnianskeho potoka až k železničnému mostu. Odtiaľ vedie popri železničnej trati smerom na Soblahov. Za Mníchovou Lehotou sa hranica stáča na juhovýchod, ide po ľavej strane pravostranného prítoku Turnianskeho potoka, pokračuje po poľnej ceste juhovýchodným smerom až po vrstevnicu 500 m n. m., kde sa stáča severovýchodne a napája sa na kótu Čiernachov, kde sa uzatvára hranica ochranného pásma II. stupňa.

Príloha č. 4 k vyhláske č. 287/2000 Z. z.

POPIS HYDROGEOLOGICKEJ ŠTRUKTÚRY PRÍRODNÝCH ZDROJOV MINERÁLNYCH STOLOVÝCH VÔD V MNÍCHOVEJ LEHOTE

Hydrogeologická štruktúra je klasifikovaná ako otvorená s poloodkrytou výverovou oblasťou. Otvorená hydrogeologická štruktúra má infiltračnú, akumuláciu a výverovú oblasť. Minerálne vody sú dopĺňané prirodzenou infiltráciou a sú odvodňované prameňmi a hydrogeologickým vrtom. Kolektor minerálnych vôd nevystupuje na povrch, je prekrytý hlinítokamenitými sedimentmi kvartéru.

Formovanie a obeh minerálnych vôd sa uskutočňujú v karbonatických horninách stredného a vrchného triasu chočského a strážovského príkrovu. Prostredím tvorby minerálnych vôd sú oponitické vápence (karn) a tmavosivé vápence (anis). Pôvod vodnej zložky je vadózny, ide o infiltráciu atmosférických zrážok do karbonatického prostredia a prestup podzemných vôd z plytkých kolektorov do väčších hĺbok.

Na formovaní a obehú sa podieľa aj tektonická stavba. Významné sú pozdĺžne zlomové línie juhozápadno-severovýchodného smeru a priečne zlomové línie severozápadno-juhovýchodného smeru.

Za infiltračnú oblasť hydrogeologickej štruktúry sa považujú západné svahy Strážovských vrchov, v oblasti kót Macková (599), Sopkov kameň (636) a Čiernachov (695). Územie je budované karbonátovými horninami mezozoika – dolomitmi a vápencami stredného až vrchného triasu a chočského a strážovského príkrovu. Infiltrovaná zrážková voda sa v prostredí s vysokou puklinovou až puklinovo-krasovou priepustnosťou zúčastňuje na hlbšom obehú, kde vplyvom mineralizačných procesov (rozpúšťanie karbonátov – vápencov) postupne získava vyššiu mineralizáciu.

Akumuláciu oblasť minerálnych vôd tvoria vápence chočského a strážovského príkrovu. V tejto oblasti dochádza k príronu oxidu uhličitého z väčších hĺbok prostredníctvom križovaní dvoch zlomových systémov. Pôvod oxidu uhličitého je pravdepodobne viazaný na podložie mezozoických komplexov.

Vo výverovej oblasti vlastný kolektor minerálnych vôd (vápence stredného-vrchného triasu) nevystupuje priamo na povrch, ale je zakrytý slabo priepustnými deluviálnymi kvartérnymi sedimentmi. Hydrogeologická štruktúra je odvodňovaná prirodzenými prameňmi minerálnej vody v oblasti Mníchovej Lehoty.

